

Op bezoek bij Thomas van Gulik

Vorig jaar verzocht Thomas van Gulik mij om scans te maken van een aantal originele illustraties van Rechter Tie-romans. De resultaten zijn al enige tijd te bewonderen op de website onder "Databases", de Illustrations Database; meer daarover in een volgende nieuwsbrief.

Gisteren bracht ik de originelen terug. Ik zag en hoorde wat dingen die ik graag met u wil delen, en na afloop van het bezoek mocht ik weer een doos met presentexemplaren meenemen. Abonnees vinden de link naar de daaruit voortvloeiende aanbiedingenpagina in het begeleidende mailtje.

Wajang

Het eerste wat ik bij aankomst voorgeschoteld kreeg, was het legendarische jeugdwerk van Van Gulik. Barkman schrijft (blz. 20):

'Op mijn tiende verjaardag gaven vader en moeder mij een dik, fraai ingebonden schrijfboek cadeau, en vroegen mij daarin alles op te schrijven wat ik van de *wajang* wist. [...] Op mijn elfde verjaardag had ik het klaar en ik schreef er een plechtig 'Voorwoord' bij. [...]

De inhoud van het manuscript is zo systematisch en wetenschappelijk van opzet dat alleen de letter N op de titelpagina, die hier en daar de verkeerde kant op kijkt, een elfjarige auteur verraadde.

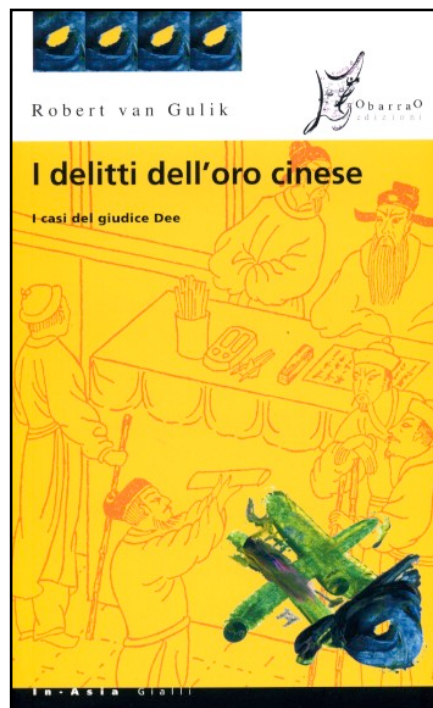
Het is inderdaad ongelooflijk wat Van Gulik op tienjarige leeftijd al vermocht. Ik schat het geheel op minstens 100 pagina's, aan beide kanten beschreven in schoonschrift en rijk geïllustreerd met platen, foto's en tekeningen. En typisch Van Gulik: aan het einde bevindt zich een alfabetische index in telefoonklapperstijl, met uitstekende letters.

Later liet Thomas mij ook nog het archief van zijn vader zien, althans het gedeelte dat betrekking had op

wajang en de Chinese variant ervan. Hier ligt nog een mooie taak voor een geïnteresseerde kenner.

Twee uit drie

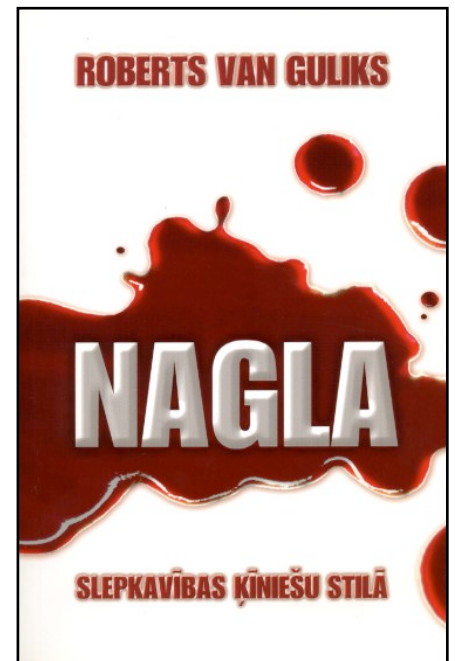
Het tafeltje in de werkkamer lag weer vol overvloedige presentexemplaren in zeven of acht verschillende talen. Naast nieuwe deeltjes van bestaande series waren er twee aangename verrassingen. De eerste was *I delitti dell' oro cinese*, het eerste deel van een nieuwe Italiaanse uitgave.

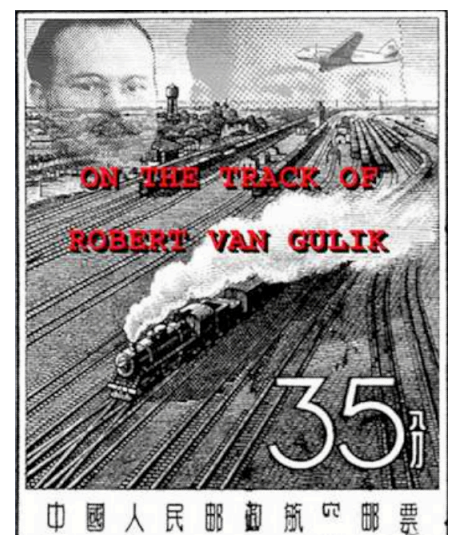
Maar het toppunt was de allereerste vertaling in het Lets, simpelweg getiteld *Nagla* (*Nagels in Ningsjo* natuurlijk). Na de uitgaven in het Estlands zijn hiermee nu twee van de drie Baltische staten vertegenwoordigd. Nu Litouwen nog.

Film & documentaire

Thomas had ook nieuws over de film *Murder in Canton* die al in 2003 werd aangekondigd en door John McTiernan, bekend van *Die Hard*, geregisseerd zou worden. Als ik het goed begrepen heb, heeft de producent de bestaande voorbereidingen afgebroken en wil hij helemaal van voren af aan be-

ginnen. Snappen doe ik dat niet, maar er blijft een sprankje hoop dat we Rechter Tie ooit weer eens op het grote doek zullen zien. Iets concreter zijn de plannen voor een documentaire over Robert van Gulik. De Belgisch-Nederlandse cineast Rob Rombout heeft al een werktitel (zie plaatje) en gaat woensdag 16 mei beginnen met wat proefopnamen in Leiden. Hij heeft mij uitgenodigd voor een interview, een uitnodiging die vleidend maar ook een tikje beangstigend is. Hopelijk blijf ik mijn cameravrees de baas...

Il giudice Dee: L'enigma dell'anello (Het raadsel van de ring)

12-11. "Het slachtoffer was gekleed als een arme vagebond," zegt Rechter Tie tot de lijkschouwer, "maar ik ben er niet van overtuigd dat hij dat inderdaad was. Hoe zagen zijn handen en voeten eruit?"

"Hij had echte landlopersvoeten, Edelachtbare," antwoordt de lijkschouwer. "Vereelt en met gescheurde nagels. De voeten van iemand die dag in dag uit op de been is. Ook zijn handen waren eeltig, maar de nagels van zijn overgebleven vingers waren fraai gevormd en goed onderhouden. Ik ben met u eens dat je zulke nagels onder landlopers niet veel aantreft."

Rechter Tie bedankt de lijkschouwer en deze botst bij de deur bijna tegen de voorman van de gerechtsdienaars op. De voorman komt binnen en rapporteert onderdanig: "De drogist Wang is gearriveerd, Edelachtbare." "Je kunt hem binnenlaten," zegt Rechter Tie, "maar vertel eerst eens of een van je mannen het slachtoffer herkend heeft?" "Helaas, niemand, Edelachtbare," antwoordt de voorman spijtig. "Het hele personeel heeft langs de baar gedefileerd, maar niemand herinnerde zich de zwerver ooit gezien te hebben. Waarschijnlijk was hij pas heel kort in de stad."

"Laat dan nu drogist Wang binnen," zegt de Rechter. Hij bedenkt dat het niet mee zal vallen om de identiteit van de mysterieuze vagebond vast te stellen. Het enige spoor is de ring. Hopelijk kan meneer Wang nieuw licht op de zaak werpen.

12-12. De drogist Wang, die binnenkomt, is een kleine tengere man, gekleed in een stemmig gewaad van zwarte zijde, en met een hoge zwarte kap op zijn grijzende haar. Hij buigt, maar Rechter Tie zegt snel:

"Laten we de formaliteiten maar vergeten, meneer Wang. Gaat u zitten. Het spijt me dat ik u uit uw zaken moest halen, maar ik heb een paar inlichtingen nodig. Overdag bent u natuurlijk in uw winkel op de markt, maar 's avonds gaat u altijd naar uw villa op de heuvelrug, is het niet?"

"Inderdaad, Edelachtbare," zegt Wang op afgemeten toon. "In dit seizoen is het daar aanmerkelijk koeler dan hier in de stad."

"Juist," zegt Rechter Tie. "Nu hoorde ik dat een troep vagebonden gisteravond op de heuvel nogal wat herrie heeft geschopt. Hebt u daar iets van gemerkt?" De drogist denkt even na en zegt dan: "Nee, Edelachtbare, er zwerft daar wel vaak allerlei gespuis rond, maar gisteravond heb ik niets gemerkt. Overigens is het inderdaad bijzonder onaangenaam dat de heuvel 's avonds onveilig wordt gemaakt door vagebonden die de stadspoort niet indurven, uit angst te worden opgepakt door de nachtwacht. Gelukkig is mijn villa en die van lommerdhouder Leng door een hoge muur omsloten... Misschien kunt u Leng overigens beter om inlichtingen vragen. Hij leeft nogal eh... ongeregeld en komt vaak pas laat in de avond naar boven."